

A felperes továbbá állítja, hogy a Bizottság megsértette a költségvetési rendelet ⁽¹⁾ 97. cikkének (1) bekezdését, valamint a 92/50 irányelv ⁽²⁾ 17. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy olyan értékelési szempontokat használt, melyek különösen pontatlanok voltak, és nem tartoztak hozzájuk világos, mennyiségileg meghatározható paraméterek.

A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a felperes ajánlatának értékelése során. E tekintetben a felperes álláspontja az, hogy ajánlatának minden hibája a Bizottság azon mulasztására vezethető vissza, hogy nem közölte a felperes által kért létfontosságú részleteket, melyek ajánlatának elkészítéséhez szükségesek voltak. A felperes támadja továbbá az értékelő bizottság jelentésében található összes megállapítást is.

A felperes hivatkozik továbbá a Bizottság EK 235. cikke szerint fennálló indokolási kötelezettségének megszegésére, valamint a felperes által kért idevágó tájékoztatás nyújtásának elmulasztására is ajánlata elutasításának indokaival kapcsolatosan. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság megszegte a megfelelő ügyintézés és gondosság elveit, amikor jelentős késedelemmel intézkedett, és nem adott megfelelő válaszokat a felperes tájékoztatás iránti kérelmeire az ajánlat benyújtását megelőzően.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.)

⁽²⁾ A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 2002.7.24., 1. o.)

Írország által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 8-án benyújtott kereset

(T-56/05. sz. ügy)

(2005/C 106/61)

(Az eljárás nyelve: angol)

Írország, képviseli: D. J. O'Hagan meghatalmazotti minőségben, segítői: P. Gallagher és P. McGarry, Barristers, kézbesítési cím:

Luxembourg, 2005. február 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg (egészben vagy részben) a Bizottság 2004. november 29-i C (2004) 4447. sz. határozatát, amely csökkentette az 1997. december 15-i C (97) 4090. sz. bizottsági határozattal a Kohéziós Alapból a 96/07/61/007. sz. projekt (Dublin Régió Vízellátása – 3. szakasz), valamint az 1996. július 29-i C (96) 2113. sz. bizottsági határozattal a Kohéziós Alapból a 95/07/65/007. sz. projekt (N1 Dunleer – Dundalk Road 2. szakasz) céljára nyújtott támogatást;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság 1997. december 15-i C (97) 4090. sz. határozatával a Kohéziós Alapból támogatást ítelt meg az írországi 96/07/61/007. sz. projekt. (Dublin Régió Vízellátása – 3. szakasz) céljára. A Bizottság 1996. július 29-i C (96) 2113. sz. határozatával a Kohéziós Alapból támogatást ítelt meg a szintén írországi 95/07/65/007. sz. projekt (N1 Dunleer – Dundalk Road 2. szakasz) céljára. A Bizottság a megtámadott határozattal csökkentette a két korábbi határozattal megállapított támogatás teljes összegét, számos szabálytalanságra hivatkozva, amelyet a projektek vizsgálata során találtak. A Bizottság továbbá úgy határozott, hogy összesen 797 886 eurót jogosulatlanul kaptak kézhez, amelyet vissza kell fizetni.

Keresete alátámasztására a felperes előadja, először, hogy a megtámadott határozat érvénytelen, mivel azt több mint három hónappal a meghallgatás után hozta a Bizottság, megsértve ezzel az 1386/2002 rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (3) bekezdését és az 1164/1994 rendelet ⁽²⁾ II. melléklete H. cikkének (2) bekezdését. A felperes álláspontja szerint ez alapvető eljárási jogsértésnek, továbbá a jogbiztonság elve megsértésének minősül.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság a jogbiztonság elvét megsértette azzal is, hogy a kiadások támogathatóságára visszamenőleges hatállyal új iránymutatást alkalmazott olyan módon, hogy megváltoztatta az arra vonatkozó értelmezést, hogy ki minősül „végső kedvezményezettnek”, és így bizonyos kiadások a releváns időszakon kívül estek és támogathatatlanok váltak. A felperes szerint ez jogos elvárásait is sértette.

A felperes álláspontja szerint a jogbiztonság elvét sértette az átalány alapján kiszámított pénzügyi korrekció visszaható hatályú alkalmazása is. A felperes állítása szerint ezt a koncepciót a Bizottság először a 2002-es iránymutatásában fejlesztette ki és hozta nyilvánosságra.

A felperes végül előadja, hogy a Bizottság a nem támogatható kiadások helyettesítésére alkalmazott új megközelítésének visszaható hatályú alkalmazása a jogbiztonság elvének további megsértését jelenti. A felperes szerint a Bizottság csak a 2002-es iránymutatásban döntött először úgy, hogy az ilyen helyettesítés nem engedélyezhető. Ugyanakkor a felperes álláspontja szerint ez a megközelítés nem alkalmazható 1996-ban, illetve 1997-ben indított projektek vonatkozásában.

(¹) A Kohéziós Alapból nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszere, valamint a pénzügyi korrekciós eljárás tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. július 29-i 1386/2002 bizottsági rendelet (HL L 201, 2002.07.31., 5. o.).

(²) A Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 1994. május 16-i 1164/1994 rendelet (HL L 130, 1. o.)

Jeremy Henry Moore Newsum, Mark Anthony Loveday és Robin Shedden Broadhurst által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 8-án benyújtott kereset

(T-57/05. sz. ügy)

(2005/C 106/62)

(Az eljárás nyelve: angol)

Jeremy Henry Moore Newsum, Mark Anthony Loveday és Robin Shedden Broadhurst, lakóhely: London (Egyesült

Királyság), képviseli: M. Kingston QC, D. Park barrister és J. Withinshaw solicitor, 2005. február 8-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az atlanti bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzékének elfogadásáról szóló, 2004. december 7-i 2004/813/EK bizottsági határozat (¹) (az értesítés a C(2003) 4032. számú dokumentummal történt) alábbi részeit:

(i) az 1. cikket és a megtámadott határozat 1. mellékletének azon részét, amelyet az UK0030163 Halkyn Mountain/Mynydd Helygain KJT-kóddal láttak el;

(ii) vagy másodlagosan az 1. cikket és a megtámadott határozat 1. mellékletének azon részét, amelyet UK0030163 Halkyn Mountain/Mynydd Helygain KJT-kóddal láttak el és a kérelemhez mellékelte térképen piros színnel jelölték meg;

– kötelezze az alperest a felperesek költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek olyan földterületek tulajdonosai, amelyeket részben mezőgazdasági és ásványbányászati célra használnak, és amelyeket most, a megtámadott határozat alapján az atlanti bioföldrajzi régióra vonatkozóan közösségi jelentőségű területekké (KJT) nyilvánítottak.

A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat olyan alapvető jogukat sérti, amelyeket a közösségi jogrend általános elvei biztosítanak. Az alapvető jogok ezen megsértése alaki okból jogellenes, mivel a Bizottság határozatának meghozatalánál (és a 92/43/EGK (²) irányelv végrehajtásánál) az érintett ingatlantulajdonosok részvételi jogát figyelmen kívül hagyták. A felperesek azt is kifogásolják, hogy a Bizottság támogatta vagy jóváhagyta a kérdéses tagállamban megszervezett lakossági fórumot, amely hibás volt, valamint jellege és tartama szerint nem volt megfelelő.

A felperesek előadják továbbá, hogy nem vették figyelembe azokat a gazdasági és társadalmi követelményeket, amelyek magukban foglalják a felperesek magántulajdonhoz való jogait is. A megtámadott határozat ellentétes magának a 92/43/EGK irányelvnek a rendelkezéseivel is, mivel a nyújtandó pénzügyi ellentételezés kérdése továbbra is teljesen nyitott és rendezetlen.